

Sår som söker harmoni

RÖRSTRANDS MUSEUM, LIDKÖPING

■ I galleriet på Rörstrands museum visas fram till den 29 juni en skulpturutställning av yppersta klass. Utställare är Gunilla Maria Åkesson, skulptör som arbetar med leran som verktyg och känslan som material, ett tillvägagångssätt som kräver både mänskligt och konstnärligt mod.

Gunilla Maria Åkesson är bosatt och verksam i Norge, utbildad på Högskolen for kunsthåndverk og design i Bergen och har ofta ställt ut i Sverige och övriga världen.

Det märkliga med Gunilla Maria Åkessons skulpturer är att de på ett paradoxalt sätt låter sig beskrivas antitetiskt. De är både påtagliga och undanglidande, samtidigt lockande och fränstötande, både stilla och i rörelse, vackra men oestetiska, gåtfulla på ett handgripligt sätt. Och det är däri deras stora kvaliteter ligger. Detta är skulpturer som förmedlar känslor och aningar som inte kan fångas med ord och begrepp. Låter det krångligt? Det är i så fall ordens fel, för dessa skulpturer är högst påtagliga, liksom de reaktioner de framkallar.

De är exempel på det som filosofen Ludwig Wittgenstein menade när han sa att vissa saker kan sägas medan andra bara låter sig visas. Och visst är det väl det som den bästa konsten gör. Den kommunicerar direkt, utan verbal instruktionsbok. Accepterar man detta, ger

Gunilla Maria Åkessons skulpturer ett ovanligt berikande möte.

Utställningen låter oss se tre serier av skulpturer som visar Gunilla Maria Åkessons arbeten de senaste åren. De är både lika och olika, men man märker en inre konsekvens och samhörighet. Hon gör ett slags oregelbundna former, som likt amöbor anpassar sig efter inre och yttre tryck. De är blanka och glansiga i en vacker men annorlunda färgskala. Och visst är det lätt att se, särskilt i de äldre arbetena, ett slags känslöbehållare, vilkas innehåll trycker på och lyser igenom.

Tankarna går till surrealismen. Ibland uppfattar jag hennes skulpturer som ett slags kontaktkopior, eller frottage direkt av själva känslorna och okända delar av subjektet. Ytterligare en association går till attityden i Anders Liljefors keramiska skulpturer

En annan serie visar mer öppenhet, matta, äggskalsfärgade långdragna former med gula insidor. Associationerna går till skinnömsning. Det gamla finns kvar och det nya är i vardande.

Den tredje serien bär titeln »Hemligheter«. Det är tvådelade skulpturer, böljande former, amorfa som undervattensväxter med vackert skimrande ytor. Tar man isär dem, finns en matt ömtålighet. Och där i det inre döljs några röda fläckar, sår som måste fram för harmonins skull.

BB

